

Кога и въ множителя и въ множимо-то има въ края нулы, умножаватся само другы-тъ цифри безъ нулы-тъ, а въ произведеніе-то ся придаватъ колко-то нулы има и въ два-та сомножителя.

Примѣры :

50	250	35000	9200
× 20	× 60	90	× 6000
1000	15000	3150000	55200000

ДѢЛЕНІЕ.

Шестима ученици получили подарѣкъ 50 пары да си ги раздѣлятъ по равно. Тѣ смѣтижли тѣй : 6-ма да взематъ по парѣ, 6 пары ; по 2, 12 пары ; по 3, 18 пары ; по 4, 24 пары ; по 5, 30 пары ; по 6, 36 пары ; по 7, 42 пары ; по 8, 48 пары. Така всякий взелъ по 8 пары и останѣли още двѣ пары ; за нихъ купили 6 орѣхы и всякий взелъ по единъ. Такова смѣтаніе ся нарича *дѣленіе*, и на писмо ся наряжда тѣй : $50 : 6 = 8\frac{2}{6}$. Отъ тѣзи числа 50 ся *дѣлимо число*, число 6 ся называ *дѣлитель*, 8 *частно число*, а 2, *остатѣкъ* ; двѣ-тъ точки (:) ся наричатъ *знакъ дѣленія*. Това дѣйствіе обыкновенно ся пише слѣдующимъ образомъ : напредъ ся пише дѣлимо-то число, нему отдесно ся пише дѣлитель, а по между ся тегли черта. Подиръ ся находи частно-то число и пишесе подъ дѣлителя, отъ кого ся отдѣля такоже